

L'ENTREVISTA amb

Domènec Corbella i Llobet

Autor del llibre 'Vallis Fecunda. Paisatges de Vallfogona de Riucorb'

“El nostre país és molt petit i tots, tant si som originaris de Vallfogona com si no, hem d'aprendre a valorar i estimar el que tenim”

■ *Natural de Vallfogona de Riucorb és professor emèrit de la Universitat de Barcelona i ha dedicat la seva vida a la creació pictòrica, la docència i la recerca a la Facultat de Belles Arts, entre molts altres aspectes; però ara ens presenta un bell i treballat llibre, 'Vallis Fecunda. Paisatges de Vallfogona de Riucorb'.*

Com neix la idea de crear aquest llibre en què per primera vegada la fotografia agafa protagonisme en una obra seva?

La rica història cultural i patrimonial de Vallfogona de Riucorb ha estat estudiada a bastament i disposa d'unes quantes publicacions, però pel que fa a la seva riquesa natural i paisatgística, li mancava encara un estudi que posés en valor aquest tipus de patrimoni cada vegada més preuat des del punt de vista mediambiental, sobretot tenint en compte les característiques del seu subsol ric en aigües mineromedicinals i climatològiques, que han fet possible el desenvolupament d'un ecosistema o oasi únic dins d'un context territorial secaner i mancat d'aigua, a cavall de la Segarra i la Conca. Si en l'època medieval la seva aigua fou motiu de desenvolupament industrial per la proliferació del molins fariners, ara ho és des del punt de vista turístic i sanitari, i encara ho pot ser més. Per deixar testimoni d'aquests valors ens va semblar que la fotografia era el millor mitjà per fer-ho.

Li va resultar complicat fer el pas a la fotografia per “dibuixar”?

Jo diria que el complicat és fer un llibre si es vol fer ben fet, i

sortosament hem tingut el suport productiu, el rigor i l'experiència del Servei de Publicacions de la Universitat de Barcelona i tanmateix la col·laboració de Publicacions de la Universitat Rovira i Virgili i de la petita fundació Sant Joaquim principalment pel que fa la part econòmica, o el mateix Consell Comarcal de la Conca, entre d'altres. Els que estem avesats a dibuixar, hem passat per una formació visual que ens faculta també per seleccionar i enquadrar les imatges a través de la llum, per bé que és veritat que vàrem estar debatent la conveniència de fer les fotografies en blanc i negre o en color, però la rica paleta de paisatges verds ens va fer decantar per fer-lo en color.

Què representa per a vostè la localitat de Vallfogona de Riucorb i els seus paisatges humans i naturals?

El nostre país és molt petit i tots, tant si som originaris de Vallfogona com si no, hem d'aprendre a valorar i estimar el que tenim. Tots els pobles i viles aporten diferents valors històrics i patrimonials. En aquests sentit, l'aportació de Vallfogona és

altament notable. Des del punt de vista humà destaca el seu fundador, Gombau d'Oluja II, que esdevingué un magnat de la Conca, i una sèrie de comanadors com Guillem de Guimerà, prior de Catalunya; Rafael de Xatmar, defensor de l'illa de Malta; Nicolau de Cotoner, contemporani del famós rector i poeta Francesc Vicent Garcia, i més recentment Ramon Corbella Llobet, secretari del bisbe Torres i Bages i ànima de l'actual Museu Episcopal de Vic, entre molts altres, donen fe del seu gran paisatge humà. I des del punt de vista natural, Vallfogona compta amb una gran extensió de boscos propicis per practicar el shirin-yoku japonès o banys de bosc per les seves contrastades propietats be-

Imatges extretes del llibre. Fotos: cedides

nefactores, a més a més del seu prestigiós balneari, cada vegada més connectat amb la seva vila històrica tot formant una dualitat indissoluble.

Creu que la gent apreciem prou els paisatges i entorn que tenim a la Conca de Barberà i vall del Corb en particular?

Sincerament penso que cada vegada més, però encara ens falta molt per arribar als nivells de devoció, si se'm permet el terme, i de respecte pel paisatge a què han arribat altres països del centre d'Europa. Tenim la tendència a valorar generalment el que no tenim, el que veiem o descobrim en altres indrets llunyans, i a vegades ens cal que algú ens faci obrir els ulls per copsar d'una altra manera més positiva el que és pròpiament nostre. Només un exemple: vàrem enterrar l'extraordinari llegat arquitectònic del nostre compatriota Antoni Gaudí, i ha calgut que els estrangers ens fessin adonar de la seva genialitat.

És cert que durant els anys de la llarga dictadura es van descuidar i fins i tot maltractar molts aspectes del nostre patrimoni paisatgístic, per tant anem endarrerits i hem de fer un esforç per recuperar-lo, cultivar-lo i estimar-lo. Pel que fa al de la vall del Corb, diferents associacions de veïns i amics estan contribuint molt meritòriament a la seva revalorització i coneixement.

A qui agrairia que el llibre sigui una realitat?

M'agradaria deixar constància que a més a més de l'autor, un llibre es fa gràcies a la suma de moltes altres persones. Com ja he assenyalat, la professionalitat del Servei d'Edicions de la Universitat de Barcelona, però també l'acompanyament en el pròleg de l'honorable Josep Vallverdú, coneixedor i amant de la vall del Corb, donen credibilitat i valor al llibre, però també he tingut la complicitat d'altres persones de la mateixa vila que d'una manera o altra hi han col·laborat i que els ho agraeixo en la introducció.

Teniu algun altre projecte en ment?

Des de la meua situació de professor emèrit de la Universitat de Barcelona, i com a pintor, continuar modestament al desenvolupament de la creativitat, recerca i transferència del coneixement.

Epi Mestre
Vallfogona de R.

